

BAHUJAN SAURABHA

बहुजन सौरभ

उपलब्ध आहे!
मिस्त्री, टाइल्स
फिटर, पेंटर,
कारपेंटर,
प्लंबर इत्यादीसाठी खालील नंबर
वर संपर्क करावा.
संपर्क
मो. 8482839451

शनिवार, ०७ जून २०२५

Saturday, 07 June 2025

वर्ष : ५ | अंक : १६०

Year : 5 | Issue : 160

दैनिक किंमत : ₹ ५/-

Daily Rate: Rs. 5/-

राहुल गांधीचा भाजपवर हल्ला

पटना :

राहुल गांधी यांनी प्रधानमंत्री मोदींवर हल्लाबोल केला आणि म्हटले की मोदीजींना शरणागती पत्करण्याची सक्क आहे. मी आरएसएसशी लढतो आणि मी हे पूर्ण गांधीयाने सांगत आहे की थोड्या दबाव येताच हे लोक लगेच पत्र लिहू लागतात. आता काळ बदलला आहे, पत्रे नाही, ते व्हॉट्सअपवर लिहितात. ट्रम्प यांनी 11 वेळा सांगितले की त्यांनी मोदीजींना शरणागती पत्करायला

लोकसभेतील विरोधी पक्षनेते राहुल गांधी शुक्रवारी राजगीर येथे पोहोचले. तेथे काँग्रेस कार्यकर्त्यांनी त्यांचे जोरदार स्वागत केले. आंतरराष्ट्रीय कन्व्हेंशन सेंटरमध्ये संविधान संरक्षण परिषदेचे आयोजन करण्यात आले होते. तिथे त्यांनी भाजपवर हल्लाबोल केला आणि म्हटले की, एका बाजूला गांधीजींचे विचार आहेत, तर दुसऱ्या बाजूला सावरकर आणि गोडसे यांचे विचार आहेत. हा लढा आजचा नाही, हजारो वर्षे जुना आहे. संविधानात लिहिलेल्या गोष्टी बुद्ध्याच्या विचारांमधून आल्या आहेत. हीच विचारसरणी आरएसएस संपन्न इच्छिते. म्हणून घाबरण्याची गरज नाही. आपल्याला संविधान आणि सत्याचे एकत्र रक्षण करावे लागेल आणि बिहारींशिवाय संविधान वाचवता येणार नाही.

लावली. मोदीजी हे नाकारूही शकत नाहीत, कारण ते सत्य आहे. राहुल गांधी म्हणाले की देशाच्या 90 टक्के लोकसंख्येला दुःखाचा वाटेकरी आहे. सत्तेत आणि निर्णयामध्ये त्यांचा सहभाग नाही. मला माझ्या देशाचे सत्य जाणून घ्यायचे आहे, म्हणून मला देशाचा एक्स-रे करायचा आहे. राहुल गांधी यांनी संविधान सुरक्षा समेलनात पंतप्रधान मोदींवर हल्लाबोल केला आणि म्हटले की पंतप्रधान मोदी म्हणतात की भारतात जात नाही, मग ते स्वतः ओबीसी कसे झाले?

माझे ध्येय जातीय जनगणना आहे. मी संसदेत मोदीजींच्या डोळ्यात छेकावले आणि म्हटले की देशात जातीय जनगणना निश्चित केली जाईल. तुम्ही लोक गोंधळून जाऊ नका - ते करत असलेली जातीय जनगणना खरी नाही. ज्या दिवशी ते खरी जातीय जनगणना करतील, त्याच दिवशी त्यांचे राजकारण संपेल. राहुल गांधी म्हणाले की जातीय जनगणनेचे दोन मॉडेल आहेत - एक भाजपचा आणि दुसरा तेलंगणाचा. भाजप मॉडेलमध्ये, काही अधिकाऱ्यांनी बंद खोलीत प्रश्न ठरवले. त्या अधिकाऱ्यांमध्ये देशाच्या 90 टक्के लोकसंख्येचा प्रतिनिधी नव्हता.

गंभीर गुन्हांमध्ये मशीनसारखे जामीन देऊ नका : सर्वोच्च न्यायालय

नवी दिल्ली : गंभीर गुन्हांशी संबंधित प्रकरणांमध्ये यांत्रिकरित्या अटकपूर्व जामीन मंजूर केला जाऊ नये, असे सर्वोच्च न्यायालयाने म्हटले आहे. एका खून प्रकरणातील चार आरोपींना देण्यात आलेला अटकपूर्व जामीन आदेश रद्द करताना न्यायालयाने ही टिप्पणी केली.

1 मे रोजीच्या आदेशात, न्यायमूर्ती विक्रम नाथ, संजय करील आणि संदीप मेहता यांच्या तीन न्यायाधीशांच्या खंडपीठाने म्हटले आहे की, 'पाटणा उच्च न्यायालयाचा आदेश भारतीय दंड संहितेच्या कलम 302 आणि 307 अंतर्गत अटकपूर्व जामीन मंजूर करण्यासाठी कोणतेही तर्क देत नाही, जे गंभीर गुन्हे आहेत. हा आदेश संक्षिप्त आहे आणि त्यात न्यायालयीन विश्लेषणाचा अभाव आहे. गंभीर गुन्हांच्या प्रकरणांमध्ये अटकपूर्व जामीन मंजूर करण्याच्या अशा यांत्रिक पद्धतीने ते न्याय्य नाही आणि ते रद्द करण्यास पात्र आहे.' एफआयआर आणि संबंधित कागदपत्रांच्या स्पष्ट वाचनावरून न्यायालयाने असे निरीक्षण नोंदवले की अपीलकर्त्याच्या वडिलांवर अपीलकर्त्याच्या उपस्थितीत हल्ला करून त्यांची हत्या करण्यात आली. 'रस्त्यात अडथळा आणल्याच्या वादातून ही घटना घडल्याचे दिसून येते. एफआयआरमध्ये नमूद केलेल्या आरोपींच्या विशिष्ट भूमिकांवरून असे दिसून येते की वडील जमिनीवर पडल्यानंतरही त्यांनी हल्ला करणे सुरू ठेवले,' असे सर्वोच्च न्यायालयाने म्हटले की, उच्च न्यायालयाने या प्रकरणातील आरोपांचे गांधीय आणि स्वरूप समजून घेण्यात 'स्पष्टपणे' अपयश दाखवले आहे. त्यामुळे, आरोपींना अट आटवड्यांच्या आत आत्मसमर्पण करण्याचे निर्देश देण्यात आले आहेत.

समलैंगिक जोडप्यांना कुटुंब म्हणून राहण्यासाठी लग्नाची आवश्यकता नाही : मद्रास उच्च न्यायालय

मद्रास : भारतात समलैंगिक विवाहांना अद्याप कायदेशीर मान्यता मिळवलेली नसली तरी, समलैंगिक जोडप्यांना कुटुंब म्हणून राहण्यासाठी लग्नाची आवश्यकता नाही, असा निर्णय मद्रास उच्च न्यायालयाने दिला आहे. एका तरुणीने तिच्या 25 वर्षीय जोडीदाराची सुटका करण्यासाठी दाखल केलेल्या हेबियस कॉर्पस याचिकेला परवानगी देताना न्यायालयाने हे निरीक्षण नोंदवले. याचिकाकर्त्या तरुणीच्या जोडीदाराला तिच्या कुटुंबीयांनी जबरदस्तीने कैद केले होते. न्यायमूर्ती जी.आर. स्वामीनाथन आणि व्ही. लक्ष्मीनारायण यांच्या खंडपीठाने जोडप्यांच्या बाजूने निकाल दिला आणि म्हटले की, 'विवाह हा कुटुंब निर्माण करण्याचा एकमेव मार्ग नाही.' 'आमच्या एका विशिष्ट प्रश्नावर उत्तर देताना, कैदेत असलेल्या तरुणीने सांगितले की, ती समलैंगिक आहे आणि रिट याचिकाकर्त्या तरुणीशी ती नातेसंबंधात आहे,' असे न्यायालयाने पुढे नमूद केले.

विदर्भातील सर्व जिल्हे समृद्धी महामार्गाशी सलग्न?

नागपूर : 2014 मध्ये घोषित, 2019 मध्ये पूर्ण होणार म्हणून केलेला संकल्प आणि प्रत्यक्षात 2025 मध्ये पूर्ण झालेला नागपूर - मुंबई (प्रत्यक्षात ठाणे) समृद्धी महामार्गाच्या शेवटच्या टप्प्याचे उद्घाटन गुरुवारी मुख्यमंत्र्यांच्या हस्ते पार पडले. विदर्भातील गर्डचरोली, चंद्रपूरसह अन्य सहा जिल्ह्यांना या महामार्गाचा लाभ होणार आहे. 701 किलोमीटर अंतराच्या या महामार्गामुळे नागपूर - मुंबई हे अंतर आठ तासात कापणे शक्य झाल्याचा दावा सरकारतर्फे करण्यात येत आहे. नागपूर ते शिर्डी या 500 किलोमीटर अंतराचे उद्घाटन डिसेंबर 2022 मध्ये प्रधानमंत्री नरेंद्र मोदी यांच्या हस्ते नागपूरमध्ये झाले. महामार्गाच्या अंतिम टप्प्याचे उद्घाटन मुख्यमंत्री देवेंद्र फडणवीस यांच्या हस्ते इगतपुरी येथे झाले. त्यामुळे मुख्यमंत्री देवेंद्र फडणवीस यांच्या स्वप्नातील महामार्गाची अखे पूर्तता झाली.

बंगळुरू चेंगराचेंगरीनंतर सिद्धरामय्या यांच्या सचिवांची हकालपट्टी

बंगळुरू : रायल चॅलेंजर्स बंगळुरू संघाने आयपीएल जिंकल्यानंतर त्यांच्या विजय उत्सवादरम्यान झालेल्या चेंगराचेंगरीत 11 जणांचा मृत्यू झाला आहे. यानंतर बंगळुरूचे पोलीस आयुक्त आणि काही महत्वाच्या अधिकाऱ्यांना निरांबित केले होते. त्यानंतर आज पुन्हा एकदा कर्नाटक सरकारने मोठी कारवाई केली आहे. कर्नाटक सरकारने राज्याचे मुख्यमंत्री सिद्धरामय्या यांचे राजकीय सचिव के. गोविंदराज यांना पदावरून हटवले आहे. इतकेच नाही तर राज्य गुप्तचर विभागचे प्रमुख हेमंत निंबाळकर यांची बदली करण्यात आली आहे.

गोविंदराज यांना त्यांची नोकरी गमवावी लागली कारण, चित्रास्वामी स्टेडियमच्या बाहेर चेंगराचेंगरी होण्याच्या काही तास आधी बुधवारी सकाळी मुख्यमंत्र्यांच्या घरी झालेल्या एका महत्वाच्या आणि कार्यक्रमांना नकार दिला होता आणि विजयी मिरवणुकीला परवानगी दिली जाऊ शकत नाही असे म्हटले होते. तरी गोविंदराज यांनी रायल चॅलेंजर्स बंगळुरूच्या विजयाच्या उत्सवाला परवानगी देण्याची आग्रही मागणी केली होती.

मात्र गोविंदराज यांनी पोलीस आयुक्तकडून विधान सौधा आणि चित्रास्वामी स्टेडियम या दोन ठिकाणी कार्यक्रम आयोजित करण्यासाठी होकार मिळवला.

ISI मध्ये 'मॅडम एन' ?

नवी दिल्ली : पाकिस्तानबरोबर हेरिग्री केल्याच्या आरोपाखाली ज्योती मल्होत्रावर भारतात कारवाई करण्यात आली. मात्र, भारतातील ही इन्स्पुअन्सर पाकिस्तानपर्यंत कशी पोहोचली ही बाब धक्कादायक आहे. भारतीय इन्स्पुअन्सरसंना पाकिस्तानात प्रवेश करण्याकरता मदत करणारी एक महिला केंद्रस्थानी आहे. ती 'जयाना ट्रॅव्हल अँड टुरिझम' ट्रॅव्हल एजन्सी चालवत असून पाकिस्तानातील प्रसिद्ध व्यावसायिक आहे. नोशाबा शहजाद असे तिचे नाव आहे. ती पाकिस्तानी गुप्तचर संस्था, इंटर-सर्व्हिसेस इंस्टिट्यूट (ISI) च्या अंतर्गत काम करत असल्याची वृत्त आहे. दृष्टी मध्ये 'मॅडम एन' या सांकेतिक नावाने ओळखल्या जाणाऱ्या शहजादने ज्योती मल्होत्रासारख्या भारतीय इन्स्पुअन्सरसं व्यक्तींना प्रवास करण्यासाठी मदत केली. ज्योती मल्होत्राची चौकशी सुरू असताना भारतात गुप्तपणे किमान 500 हेर कार्यरत असल्याची माहिती गुप्तचर यंत्रणांना मिळाली. त्यांना स्लीपर सेल नेटवर्कच्या नियोजनात शहजादची महत्वाची भूमिका आहे. भारतीय इन्स्पुअन्सरसंचे ऑपरेशन पाकिस्तानी लष्कर आणि आयएसआयने आखले होते, असे म्हटले जाते. यामध्ये शहजादला हे गुप्त नेटवर्क स्थापित करण्याचे निर्देश देण्यात आले होते. महत्वाचे म्हणजे, शहजादचा पती निवृत्त पाकिस्तानी नागरी सेवा अधिकारी आहे, यामुळे तिचे राज्य यंत्रणेशी चांगले संबंध आहेत. शहजादने भारतीय सोशल मीडियावरील व्यक्तींना पाकिस्तानी लष्करी आणि गुप्तचर संस्थांशी ओळख करून दिली आणि भारतीय हिंदू आणि शीख समुदायांना लक्ष्य केले. गेल्या सहा महिन्यांत, तिने जवळजवळ 3,000 भारतीय नागरिक आणि 1,500 अनिवासी भारतीयांना (एनआरआय) भेटी दिल्याचे सांगितले जाते.

जगातील सर्वात उंच असलेल्या चिनाब रेल्वे पुल?

श्रीनगर : जम्मू-काश्मीरमधील जगातील सर्वात उंच रेल्वे पूल असलेल्या चिनाब पुलाचे आज (6 जून) प्रधानमंत्री नरेंद्र मोदी यांच्या हस्ते उद्घाटन करण्यात आले आहे. हा रेल्वे पूल जम्मू-काश्मीरच्या विकासातील एक क्षण मानला जात आहे. चिनाब नदीवर या पुलाचे बांधकाम करणे मोठ्या प्रमाणात अवघड मानले जात होते. मात्र, तरीही हे आव्हान पूर्ण करत अभियंत्यांनी चिनाब पुलाचे काम यशस्वी पूर्ण केलं आहे. तसेच काही महिन्यांपूर्वी या पुलावरून रेल्वेची पहिली यशस्वी चाचणी देखील पार पडली होती. त्यानंतर आज या पुलाचे प्रधानमंत्री नरेंद्र मोदी यांच्या हस्ते उद्घाटन करण्यात आले आहे.

होता. हा चिनाब पूल जम्मूतील बकल आणि कौरातून सुरू होतो आणि कटरा ते बनिहालला जोडतो. हा उधमपूर-श्रीनगर-बारामुखा रेल्वे लिंक (यूपएसबीआरएल) चा एक भाग आहे. यामागचा उद्देश असा आहे की हवामान बदल आणि इतर नैसर्गिक बदलावरम्यान चिनाब आणि काश्मीरमध्ये कनेक्टिव्हिटी वाढवणे आहे. हा पूल तयार होण्यासाठी तब्बल 14 हजार कोटी रुपयांचा खर्च आल्याचे सांगितले जाते..

मुंबई : गेल्या काही दिवसांपासून राज ठाकरे आणि उद्धव ठाकरे हे एकत्र येणार असल्याच्या चर्चा राजकीय वर्तुळात सुरू आहेत. या चर्चांचे कारण म्हणजे राज ठाकरे यांनी एका मुलाखतीत बोलताना एक सूचक वक्तव्य केले होते. त्यांच्या वक्तव्यानंतर मनसे आणि ठाकरे गटाच्या युतीच्या चर्चा सुरू झाल्या. त्यानंतर उद्धव ठाकरे यांनी देखील राज ठाकरे यांच्या वक्तव्याला प्रतिसाद दिला होता. त्यानंतर आज ठाकरे गटाचे खासदार संजय राऊत यांनी माध्यमांशी बोलताना एक सूचक विधान केले होते. कदाचित त्या दोघांमध्ये (राज ठाकरे आणि उद्धव ठाकरे यांच्यात) युतीबाबत फोन झालेही असतील असे भाष्य राऊत यांनी केले होते. दरम्यान, त्यानंतर मनसे नेते अविनाश जाधव यांनी देखील सूचक विधान करत तुम्ही एक पाऊल पुढे या, राज ठाकरे 100 पावले पुढे येतील असे म्हटले होते. त्यानंतर आता खुद्द

उद्धव ठाकरे यांनी मनसेशी युती करण्याच्या संदर्भात मोठे भाष्य केले आहे. 'महाराष्ट्राच्या मनात आहे तेच होईल', असे उद्धव ठाकरे यांनी माध्यमांशी बोलताना म्हटले आहे. त्यांच्या या विधानामुळे राजकीय वर्तुळात चर्चांना उधाण आले आहे. राज ठाकरे आणि उद्धव ठाकरे एकत्र कधी येणार? याकडे अवघ्या महाराष्ट्राच लक्ष लागले आहे. साद दिल्ली, प्रतिसादही सकारात्मक आहे. 'तसेच मी तुम्हाला फक्त एका वाक्यात सांगितलं, याबाबत जे काही बारकावे आहेत ते आम्ही पाहत आहोत. तसेच मी तुम्हाला फक्त संदेश नाही तर थेट बातमी देईन. माझ्या शिक्केंसिकांच्या मनामध्ये काहीही संभ्रम नाही. त्यामुळे माझ म्हणणं असं आहे की संदेश वैगरे देण्यापेक्षा जी काही बातमी घायची ती आम्ही देऊ, असे सूचक भाष्य उद्धव ठाकरे यांनी केले आहे.

राज ठाकरे आणि उद्धव ठाकरे हे एकत्र येणार?

ठीक आहे, बघुया, जे महाराष्ट्रातील जनतेच्या मनात आहे ते होईल.

- उद्धव ठाकरे

संजय राऊत काय म्हणाले होते? 'नेत्यांनी सकारात्मक भूमिका घेतल्याने कार्यकर्त्यांचे मनोमिलन सुरू आहे. सहकारी या विषयावर अत्यंत सकारात्मक असल्याने त्याचा परिणाम जमिनीवर कार्यकर्त्यांचं मनोमिलन झाले असेल. अमित ठाकरे आणि आदित्य ठाकरे या मुलांच्या जन्माच्या आधीपासून हे भाऊ आहेत', असे संजय राऊत यांनी आज म्हटले होते. दरम्यान, आदित्य ठाकरे आणि अमित ठाकरे यांनी म्हटले होते की या राज ठाकरे आणि उद्धव ठाकरे यांच्याकडे एकमेकांचे फोन नंबर आहेत. त्यांना युती करायची असेल तर ते एकमेकांना फोन करतील. याबाबत संजय राऊतांना विचारले असता ते म्हणाले, 'या दोघांमध्ये फोन झालेही असतील. तुम्हाला फक्त दिसल्याशी कारण आहे ना. युतीच्या प्रक्रियेला सुरुवात झाली आहे. दोन भावांमध्ये प्रस्तावाची गरज नसते', असेही संजय

महाराष्ट्राच्या जनतेच्या मनात आहे ते होईल असे उद्धव ठाकरे म्हणाले, पण महाराष्ट्राच्या जनतेच्या मनात 2017 साली देखील काहीतरी होते. त्याआधी 2014 साली देखील महाराष्ट्राच्या जनतेच्या मनात काहीतरी होते. मात्र, उद्धव ठाकरे यांच्या मनात नव्हते. त्यामुळे उद्धव ठाकरे यांच्या मनात काय आहे? हे जास्त महत्वाचे आहे. उद्धव ठाकरे यांनी काय म्हटले त्या प्रत्येक गोष्टीवर मी बोलणं टोचत नाही. आता ते काय बातमी देणार आहेत ते मला माहिती नाही. पण ते जर म्हणत असतील तर आपण सर्वजण बातमीची वाट पाहूयात.

- संदीप देशपांडे

राऊतांनी स्पष्ट केले होते. अविनाश जाधव काय म्हणाले होते? 'दोन्ही भावांकडे एकमेकांचा नंबर आहे, अखंड शिवसेना म्हणत असेल की उद्धव ठाकरेंनी राज ठाकरेंबरोबर जायला हवे, तर उद्धव ठाकरेंकडून एक कॉल यावा अशी अपेक्षा आहे. कॅमेऱ्यासमोर बोलणाऱ्या नेत्यांनी उद्धव ठाकरेंशी बोलावे, एक पाऊल पुढे या, राज ठाकरे 100 पावले पुढे येतील', असे अविनाश जाधव यांनी केलं म्हटले होते.

ट्रम्प यांच्याशी वाद आणि 152 अब्ज डॉलर्स पाण्यात

नवी दिल्ली : अमेरिकेचे राष्ट्राध्यक्ष डोनाल्ड ट्रम्प यांच्या प्रशासनामधून उद्योगपती इलॉन मस्क बाहेर पडल्यानंतर डोनाल्ड ट्रम्प आणि इलॉन मस्क यांच्यामध्ये वाद सुरू झाल्याचे पाहायला मिळत आहे. मागील काही दिवसांपासून ट्रम्प आणि मस्क हे एकमेकांवर आरोप-प्रत्यारोप करत आहेत, त्यामुळे दोघांमधील मतभेद समोर आले असून अमेरिकेच्या राजकीय वर्तुळात याची चर्चा रंगली आहे. यातच आता इलॉन मस्क यांना डोनाल्ड ट्रम्प यांच्या विरोधात बोलणे चांगलेच महागात पडले आहे. टेस्लाच्या शेअर्समध्ये मोठी घसरण झाली असून इलॉन मस्क यांचे 152 अब्ज डॉलर्सचे नुकसान झाल्याचे वृत्त समोर आले आहे.

लोणंदच्या बाजारात बोकडांच्या खरेदीसाठी मोठी गर्दी

सातारा : बकर ईदच्या पार्श्वभूमीवर लोणंद (ता. खंडाळ) कृषी उत्पन्न बाजार समितीच्या आवारात आज भरलेल्या शेळी मेंढी बाजारात 60 हजार बोकडांची विक्री मोठी आवक झाली होती. 20 हजारोंपासून दीड लाख रुपयांपर्यंत बोकडांची खरेदी-विक्री झाल्याने बाजारात 6 कोटी रुपयांची उलाढाल झाल्याचा अंदाज बाजार समितीकडून व्यक्त होत आहे. मुस्लिम बांधवांचा पवित्र बकर ईद सण उद्या (शनिवारी) असल्याने पश्चिम महाराष्ट्रात कांदा व शेळी मेंढी बाजारासाठी राज्यात अग्रगण्य असलेल्या लोणंद कृषी उत्पन्न बाजार समितीच्या आवारात आज भरलेल्या बकरी बाजारात बोकडांची विक्री मोठी आवक झाली. पहाटेपासूनच सातारा सोलापूर जिल्ह्यातील मेंढपाळ, शेतकरी आपल्या शेळ्या, मेंढ्या व बोकड विविध वाहनांतून बाजार आवारात घेऊन येत होते. कर्नाटकातील हुबळी, धारवाड, मैसूर, बंगळूर, हैदराबाद, विजापूर व गोवा आदी परराज्यातील, तर कोकणातील, महड, सिंधुदुर्ग, रत्नागिरी, सांगली, सातारा, कोल्हापूर, अहिल्यानगर, बीड, उस्मानाबाद, लातूर, सोलापूर, पंढरपूर आदी भागांतूनही मेंढपाळ व खरेदीदार येथे आले होते.

बँकेच्या अधिकाऱ्याने ग्राहकांच्या 'एफडी'मधून उडवले कोट्यवधी!

कोटा : बरेच जण मोठ्या कष्टाने कमावलेला पैसा सुरक्षित राहवा म्हणून तो बँकेत ठेवतात. पण आता बँकेत देखील तुमचा पैसा सुरक्षित नसल्याची धक्कादायक बाब समोर आली आहे. राजस्थानमधील कोटा येथे एका महिला बँक कर्मचाऱ्याने ग्राहकांचा 4 कोटींहून जास्त रुपयांच्या ठेवी पळवल्याचा धक्कादायक प्रकार समोर आला आहे. धक्कादायक बाब म्हणजे या महिला ने कमी कालावधीत जास्त परतावा मिळवण्याच्या उद्देशाने या महिलांने ही रक्कम शेअर बाजारात गुंतवली. तिने बँकेच्या 41 हून जास्त ग्राहकांचा पैसा यासाठी वापरला. हा चोटख जवळपास दोन वर्षे सुरू होता पण बँकेतील कोणालाही याबद्दल कसलीच कल्पना नव्हती.

मदतनिस पाहिजे
सुगतनगर, इंदोरा परिसरातील रहिवासी असणारा एक पदविधर मदतनिस पाहिजे. पगार ९०००/- रुपये महिना
संपर्क
मो. 7507661569

वाचकांना आवाहन

दैनिक बहुजन सौरभची नागपूर

शहरात सतत मागणी

वाढत आहे. आपल्या घरी जो

पेपर देतो. त्यांच्याकडे दैनिक बहुजन

सौरभची मागणी करावी. आमच्या

वर्तमानपत्राची स्वतंत्र अशी कोणतीही

वितरण व्यवस्था नाही.

दैनिक बहुजन सौरभ नागपूर

शहरात सर्वच पेपर विक्री केंद्रावरती उपलब्ध आहे.

याची वाचकांनी नोंद घ्यावी.

बहुजन सौरभ

मुख्य संपादक
दैनिक बहुजन सौरभ

संपादकीय

दै. बहुजन सौरभची वृक्षसंगोपन भूमिका

वृक्ष लागवडीसोबतच संगोपनाचा संकल्प करा असा दैनिक बहुजन सौरभ सर्व पर्यावरणप्रेमी लोकांना आग्रह आहे. पावसाळ आला की अनेक संस्था वृक्ष लागवडीचे संदेश देतात. वृक्षांची लागवडी करतात. त्याचे संवर्धन आणि संरक्षणाकडे दुर्लक्ष करतात. त्यामुळे आजच्या पर्यावरणीय संकटाच्या पार्श्वभूमीवर ‘वृक्ष लागवड नव्हे तर, वृक्ष जगवा’ हे ब्रीदवाक्य महत्त्वाचे ठरते. दरवर्षी लाखो झाडे लावली जातात, पण त्यातील फार थोडी झाडे मोठी होतात. यामागेचे कारण म्हणजे केवळ झाड लावून जबाबदारी संपल्यासारखे वाणणे. प्रत्यक्षात झाड लावल्यावर त्याची काळजी घेणे, त्याला पाणी, खत टाकणे, कोड नियंत्रण करणे आणि त्याची योग्य वाढ सुनिश्चित करणे हे आवश्यक आहे. पर्यावरण दिनाच्या निमित्ताने सर्वांनी शपथ घेऊन वृक्षसंगोपनाचा संकल्प करू या! आमचा आग्रह आहे. वृक्ष म्हणजे पर्यावरणाचा धास आहे. ते हवा शुद्ध करतात, जमिनीचा भूधू थंबवावतात, जलस्रोत टिकवून ठेवतात आणि विविध प्राण्यांचे घर बनतात. त्यामुळे झाड फक्त लागणे पुरेसे नाही, तर ती झाडे जगवली पाहिजेत. त्यांच्या वाढीची जबाबदारी घेतली पाहिजे. विशेषतः शाळा, महाविद्यालये, ग्रामपंचायती आणि स्वयंसेवी संस्था यांनी वृक्षांचे संगोपन हाती घेतले पाहिजे. ते घेतात हे विशेष उल्लेखनीय आहे. झाडांचे देखभाल, आपला वेळ आणि प्रेम घावे लागते. एखाद्या जिवाप्रमाणे त्यांची काळजी घेतली तरच ते वाढतील आणि पुढच्या पिढ्यांना शुद्ध हवा, सावली आणि पर्यावरणाचा समतोल मिळेल. त्यामुळे फक्त वृक्षारोपण करून फोटो काढणे आणि प्रचार करणे म्हणजे पर्यावरणाकण नव्हे. प्रत्यक्ष कृती म्हणजे झाड जगवणे. या हरितक्रांती भध्ये आपला वाटा फार महत्त्वाचा आहे. झाडांना सुवातीच्या काही महिन्यांमध्ये विशेष देखभाल लागते. नियमित पाणी, खत, कुंण, आणि कीटकांपासून संरक्षण दिल्यासच झाडे मजबूत होऊन वाढी. हे काम कुणीतरी करेल, अशी अपेक्षा न ठेवता प्रत्येकाने स्वतः युद्धकांड घेणे गरजेचे आहे. अनेक वृक्ष प्रेमी नागरिकांनी झाडांचे पालकत्व घेतले आहे. ही आनंदाची बाब आहे. वृक्ष ही नुसती वनस्पती नाही, तर ती एक सजीव आहे. झाडांमध्ये आपल्याला शुद्ध हवा, पाणी, सावली, फळे, औषधी वनस्पती आणि जैवविविधतेचा आधार मिळतो. झाडे जमिनीतील पाण्याची पातळी टिकवतात, मृदास्तरण करतात आणि हवामान नियंत्रित करतात. त्यामुळे फक्त वृक्षारोपण करून जबाबदारी संपल्यासारखी भावना ठेवणे चुकीचे आहे. त्याऐवजी, लावलेल्या प्रत्येक झाडाला एक ‘पालक’ असावा, वृक्ष वाढ आणि सुस्थिततेची काळजी घ्या अशी विनंती दैनिक बहुजन सौरभ करित आहे. शहरासह देशात विकासाच्या नावावर सुरू असलेली वृक्षांची कत्तल म्हणजे पर्यावरणाचा न्हास आहे. त्याऐवजी शिक्षण, रण्णालय या पयाभूत सुविधा द्या परंतु. वृक्षतोडीच्या बदल्यात होणारा विकास नको. न्यायालयात पर्यावरणप्रेमींनी जनहित याचिका दाखल करीत दाद मागितली. न्यायालयाने ‘आधी वृक्षारोपण, मग वृक्षतोड असा आदेश का दिला. यावर शका निर्माण होते. विकासाला मुळीच विरोध नाही. पण, शहरातील हिरवळ नष्ट करायला नको. वृक्षतोडीवर पर्यायी वृक्षारोपण पर्यायी वृक्षारोपणाचा अभ्यास होणे गरजेचे पर्यावरण स्थिती अहवाल नियमित द्यावा इमारत आराखडा मंजूर करताना उद्यान विभागाला वृक्षांची माहिती घावी विकासकामांचा पर्यायी आराखडा विचारत घ्यावा वृक्षांचे स्थलांतरण टाळवे वृक्षारोपणासाठी जागा उपलब्ध करून द्याव्या वृक्ष संवर्धन कायदा पाळवा पर्यावरण मंजूरीशिवाय प्रकल्पाला मंजूरी नको किती वृक्ष जगले याचे आकडे देत राहिले एक झाड तोडो तर परिसरात पाच झाडे लावावी, हा नियम आहे. परंतु, तो पाळला जात नाही, पर्यायी वृक्षारोपण ही धूळफेक आहे. एक डोंडार वृक्ष प्राणवायू, पक्षांचा आरक्षणवा अदी अनेक गोष्टी देतात. मात्र, नवे वृक्ष हे देत नाहीत. व्याघ्र प्रकल्प वाघांचे संरक्षण द्यावे म्हणून विविध प्रकल्प तयार झाले. इतर शहरांमध्ये फोफावलेल्या सिमेंटच्या जंगलांच्या तुलनेत नागपूर हिरवाणार आहे. समृद्धी महामार्ग हिरव्या झाडापासून ओसाड आहे याकडे लक्ष देणे गरजेचे आहे. नागपूरच्या विविध चौकातील हिरवाई, रस्त्यांच्या दुतर्फा परसलेली घनदाट वृक्षराजी, डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर आंतरराष्ट्रीय विमानतळ, मेडिकल कॉलेज, राजभवन, सेमिनरी हिल, सीताबेली व्हिल्ला, गौरवाडा, अभियांत्रिकी महाविद्यालय, हिरागौर आहे. लोक सहभागातून वृक्ष लावण्याला उत्कर्म राबविण्यावर भर आहे. वनविभागापासू आणि स्थानिक स्वराज्य संस्थानी नागरी वस्त्रा, सरकारी जागा, रस्त्याच्या दुतर्फा प्रशासन, विविध स्वयंसेवी संस्था; महानगरपालिका, नगरपालिका, ग्रामपंचायत, नागरिक आदींना सहभागी करून घेत वृक्ष लागवड करणे गरजेचे आहे आजचे विद्यार्थी भारताचे भविष्य आहे, हे लक्षात घेऊन विद्यार्थ्यांमध्ये पर्यावरण जागरूकता निर्माण करण्यासाठी व विद्यार्थ्यांचा सहभाग जास्त महत्वाचा आहे. ■ ■

मला आठवते नागपूरात पहिल्यांदा ‘सामुदायीक विवाह सोहळा’ 24-5-1979 मध्ये श्रीगुरुदेव सेवा मंडळ विश्वकर्मा नगर नागपूर द्वारा श्रीगुरुदेव सेवास्रामात कर्मश्री दुर्गादास रक्षकांनी सुसजात केला होता. सेवास्रम तेव्हा आर्थिक अडचणीत होते. विविध जातीचे जोडपे यात सहभागी होते. काही वर्ष हा सामुदायिक विवाह सोहळ्या चालला. नंतर गरीबातल्या गरीब अशा लोकांना सामुदायिक विवाह सोहळ्यात लग्न लावायला कमीपणा वाटायचा. इज्जतीची भांगीपाला होईल असे वाटायचे. म्हणजेच कर्ज काढून पैशाची उधळण करून कलत विवाह करणे याला लोक आजही प्रेस्टीज समजतात. आज तर फोटो अल्बम, डीजे, फ्रि बेडींग, इस्टेट हे तर सोडा फटाक्याचा धूर लाखोचा. सारे काही दिखावा, पैशाचा चुराख. काय तर म्हणे लग्न एकदाच होते. काय म्हणावे याला मृउभर धनीकांचे अनुकरण मोठ्या मानवी समुहाला त्यात अडकवतात. ‘लोक काय म्हणतील?’ हा गोंडस शब्द उरलेला. लोक म्हणणारे म्हणतच असतात. पण कर्जाचा डोंगर ज्याचा त्यालाच सांभाळायलाच असतो. राष्ट्रस्त तुकडोजी महाराजांनी ‘वैवाहिक जीवन’ या अभ्यायात विवाहातील वाईट चालिरीती, रूढ्यांवर प्रहार करीत विवाह सुरेसुटीत, अल्पखर्ची कसे व्हावे यावर चिंतन मांडले आहे. याच नागपूर शहरात व्यावसायिक श्रीमंत अंग्रेजस समाज (अग्रवाल मारवाडी समाज) 1985 दरम्यान सामुदायिक विवाह सोहळ्यात आपल्या मुलांची लग्न लावायचे. शाहु समाज पैशाने तसा सदन आजही मोठ्या प्रमाणात सामुदायिक सोहळ्याचे आयोजन करतात. नागपूरात बावणे कुणबी समाज लोक सहभागातून अक्षयतृतीयाला सामुहीक विवाह सोहळ्या घ्यायचे. तेली समाजात काही वर्षांपासून दिवांगत रामजी वानखेडे ही परंपरा सुरू केली होती. ती आजही सुरू आहे. सामुदायिक विवाह सोहळे जोपर्यंत लोकसहभागातून व्हायचे. तोपर्यंत या सोहळ्यांमध्ये खरच गरीबांची सर्वसामान्य गरजवंत वधू-वरांचे लग्न लागणारचे. पण या विवाह संस्काराला शासकीय अनुदानाने आणि राजकीय पुढ्यांवांनी गालबोट लावले. लग्न झालेली जोडपी शासकीय अनुदान मिळते म्हणून पुन्हा

शांतपणे विचार करून घेतलेले निर्णय नेहमी योग्य ठरतात!

मो 2002 पासून क्रिकेटबद्दल जानतो. मागील 23 वर्षांत जागतिक क्रिकेटमध्ये आलेले चढ-उतार अगदीच नोंदवून ठेवलेत. 2003 च्या वर्ल्डकप फाइनलमध्ये सचिन 4 रनावर आऊट झाला तेव्हा ढसाढसा रडलो होतो. शेवटी कप गेला आणि माय मरावी एवढे दुःख झाले होते. 2007 ला प्रथमच झालेल्या ट्वेंंटी-20 चा आम्ही वर्ल्डकप जिंकला आणि देशाच्या क्रिकेटचे वारे वेगळ्या दिशेला वळले. त्या दरम्यान जागतिक क्रिकेटमध्ये शांट फॉर्म लीग बऱ्याच प्रसिद्ध झाल्या होत्या. माग 2008 साली बीसीसीआईचा तत्कालीन सदस्य असलेल्या ललीत मोदी या प्रचंड आर्थिक महत्वाकांक्षा बाळगून असलेल्या फलतु माणसाला आईपीएलची संकल्पना सुचली. त्याने स्पष्ट ओळखले होते की, भारतात राजकारणाव्यतिरिक्त क्रिकेट आणि बॉलीवुड हे दोन असे क्षेत्र आहेत जिथे अमाप पैसा आहे आणि याद्वारे देशातील आध्यां अधिक जनतेस मुख बनवले जाऊ शकते. क्रिकेट आणि बॉलीवुडला जर एकमेकांसोबत जोडले तर मोठी आर्थिक उलाढाल करता येईल हे मोदीला पुरते ठाऊक होते. अर्थातच आईपीएलची सुरुवात ही देशातील धनाढ्य लोकांना कायदेशीर सट्टा खेळता यावा म्हणून झाली आणि पहिला आयपीएल सामना 18 एप्रिल 2008 रोजी बॉलीवुड सुपरस्टार शाहरुख खान मालकीचा कोलकाता नाईट रायडर्स आणि रॉयल चॅलेंजर्स बंगळुरू यांच्यात बंगळूरूच्या चित्रास्वामी स्टेडियमवर खेळला गेला. ही स्पर्धा प्रचंड यशस्वी झाली, मोदींच्या संख्येने प्रेक्षकांना आकर्षित केले आणि लक्षणीय उत्खन मिळवून दिले. पुढील तीन वर्षांत ही गोम जगभर पसरविण्यात ललीत मोदी यशस्वी झाले. 2014 मध्ये तर अशी परिस्थिती आली होती की वेस्ट इंडीजच्या खेळडूंना त्यांच्या बोर्डकडून मिळणाऱ्या वार्षिक मोबदल्यापेक्षा आईपीएल जास्त पैसे देत होती. यामुळे त्या देशातील खेळडूंनी थेट देशाकडून खेळण्यास नकार दिला होता. मोदी एक मोठी चाल खेळण्याच्या तयारीत गुंतले असताना आईपीएलमध्ये मागच्या दाराने राजकारण सक्रिय झाले होते. 2011 साली केळट्या एका बड्या नेत्याच्या होण्याचा पतिस आईपीएलमध्ये नव्याने समाविष्ट झालेल्या कोच्ची टस्कर केरळ या संघात भगीदारीस मज्जाव करून मोदींनी खाजवून घेतले आणि त्याच वर्षी चौकशीचा ससेमींग बुडाला टोचू नये म्हणून त्याने देशातून पळ काढला. देशाच्या संसदेत या विषयावर प्रचंड घमासान होऊन त्या नेत्यास मंत्रीपदाचा राजीनामा द्यावा लागला आणि पुढील तीन वर्षांत त्याच्या त्या बायकोचेही रहस्यमय निधन झाले. मोदीने देश सोडला तेव्हाच तो देशातील सर्वांत मोठ घोटाला असेल. पण अकाडेमारी बऱ्हेर आली नाही. प्रचंड कर्जबाजारी झालेल्या बंगळूरू संघाचे मालक असलेले किंगफिशर कंपनीचे सर्वेसर्वा, मध्यसम्राट विजय माळ्हा यांनी

बौद्ध अनुयायांनी सोडावे अधानुकरण

तथागत गौतम बुद्धांनी जाणले की, येथील भारतीय समाज अज्ञान, अधश्रद्धा, रूढी, परंपरा आणि अधंनूकरणाने माखलेला आहे. समाजावर पुरोहित वर्गाचे प्राबल्य आहे. त्यामुळे प्राचीन काळ्यापासून बहुजन समाजावर अन्याय-अत्याचार केला जात होता. पुरोहित वर्गाने स्वतःच्या फायद्यासाठी अनेक प्रकारच्या रूढी- परंपरा, थोटाड बहुजनांवर लादले. त्यांना शिक्षणापासून दूर ठेवले. या अज्ञानामुळे बहुजन समाजाने ते अधंनुकरण हजारो वर्ष नियमितपणे सहन केले. बहुजन समाज त्याचा वाहक झाला. तथागतानी या समाजाची समस्या जाणली. ते त्या समस्यांच्या विरोधात उभे राहिले. जो समाज या समस्यांने ग्रसलेला होता, तो तथागतांच्या बाजूने उभा राहिला आणि संपूर्ण जम्बुद्वीप बौद्धमय झाला. अनेक राजे, महाराजे सुद्धा आपल्या प्रजेसह बौद्ध अनुयायी झाले. पुरोहितांना कोणी विचारेनासे झाले. पुढे संधी मिळताच पुरोहितांनी प्रतिक्रांती करून, बुद्धांच्या जन्मभूमीतूनच बुद्धाला मुक्त करण्याचा प्रयत्न केला. वैदिक लोकांनी अनेक रूढी, परंपरांना सुरुवात केली. बौद्धांची संस्कृती, त्यांच्या वास्तू, प्रतिमा, प्रतिके यांची नासधूस, तर कधी विकृतीकरण करून वैदिक धर्म भारतीय बहुजन समाजावर लादण्यात ते यशस्वी झाले. हा जो प्रभाव आहे, तो हजारो वर्षांचा आहे. हा प्रभाव आजही आपल्याला धर्मातिरत बौद्ध समाजामध्ये पाहण्याला मिळतो. परवा एका प्रसंगी वधू निश्चितीच्या कार्यक्रमाला जाण्याचा योग आला. वर (उपसकर) मुलगा घरातून निघताना त्रिशरण पंचशील घेऊन निघायचे होते. तेवढ्यात त्याची आई आली आणि त्याच्या वडिलांना आणि चुलताना म्हणाली की, आंधी नाटळ काढा. घरच्या देवाला नाटळ द्या आणि गाडीच्या पुढे देखील नाटळ फोडा. हसावे की रडावे? काही कळत नव्हते. सदर व्यक्तीला समजावून सांगितले,

प्रेरणादायी सामुदायिक ‘निकाह सोहळा’

पुन्हा लग्न लावत असल्याच्या चर्चा प्रसिद्धी माध्यमांमधून गाजायला लागली. तमाशाचे फळ्यसारखे विवाह समारंभ डीजे, ढोलताशात अडकत जीवनाचा आनंद न उरता मनोरंजन उरत आहे. मुहूर्त पाहून उरलेल्या अनेक विवाहात अशुभ घडतांना आपण पाहतो आहोत. शिकलेल्या तरुणांपिढ्या या अधश्रद्धा आणि अधरूढ्यांच्या आहारी जाताना दिसतात. हा कुटुल्या साधुसंत महापुरुषांचा देश आहे? मी जाणीवपूर्वक हड्डयासाठी लग्न तुटलेल्या मुलीला आपण स्वीकारले. वडील दुर्गादसजी यांची इच्छ होती मी खादीच्या कपड्यावर लग्न करवू. नवीन कपडे शिवायला वेळ नव्हता. मी खादीच्या जूत्या कपड्यावर लग्न लावले. माझा मुलगा अनंत ज्ञानेश्वर रक्षक याने लग्नात घोडा, फटाके, बँड, डीजेचा धांगडर्भागा नाकारला. सरळ मंडपात प्रवेश करित बहुल्यावर चढला, त्यांनी वाचवलेला खर्चातील पैशाला आम्ही ‘जिन्हाळ’ अरुणाचलच्या पाहाडी भागातील मुलींना शिक्षण देणाऱ्या संस्थेला सुलननाच्या पैशासहोत आर्थिक मदत केली. मोठ्या ताजबाग मधील ‘सामुहिक निकाह.’ आमचे मित्र इस्लामचे अभ्यासक आणि सेवाभावी वृद्धाश्रम, धर्मांध दवाखाना, अनाथ लोकांचा साभाळ करणारे मौलाना इशाद फाजी फोन आला. 11 मे 2025 ला सामुहीक विवाह सोहळ्यात आपण उपस्थित राहिले. त्यांच प्रेम अदेशासारखाच आम्ही पाळतो. कारण ‘फैजाने ताजुल ओलिया ओल्ड एज होम’ यांचे उरलेले 786 सभासद आल्या प्रमाऱ्या

ज्ञानेश्वर दुर्गादास रक्षक
मो. 9823966282

आरसीबी की ट्रॉफी 11 लोगांका बली मांगती है

तर देशाच्या अर्थव्यवस्थेची नऊ हजार कोटीची बोळखन करून देशातून पळ काढला. दरम्यान 2016-17 मध्ये सीएसके आणि आरआर या दोन संघावर सट्टेबाजी आणि फिक्सिंगच्या आरोपावरून दोन वर्ष बंदी घातली गेली. या प्रकरणाने मात्र 2007 मध्ये ट्वेंटी-20 वर्ल्डकप मध्ये पाकिस्तानच्या मिस्बा उल हकचा झेल घेऊन समस्त भारतीय क्रिकेटप्रेमींना आनंददाची पर्वणी देणाऱ्या एस. श्रीशांत, अजित चंडेला आणि अजित चव्हाण या खेळडूंक बंदी घालण्यात आली आणि या तरण पोरांची ओजस्वी कर्कीद विचित्र पद्धतीने समाप्त झाली. सीएसके या संघात भागीदारी असलेले गुलनाथ मय्यपण हे तर सट्टेबाजीत दोषी आढळले होते. या संघाची मालकी असलेल्या इंडिया सीमेंट या कंपनीचे मालक तर बीसीसीआईचे अध्यक्ष राहिले होते. पुढे बीसीसीआईने आईपीएलच्या आयोजनाचे शीर्षक विकने असेल की सामन्याचे प्रसारणहक्क विकने असेल या माध्यमातून अजून रुपये जमा केले. मागील 17 वर्षांत एकदाही सामान्य कंपनीला आईपीएलचे यजमानपद भुषवता आले नाही. खेळ्या दुर्गग्रह नाहीच पण सुजान नागरिक म्हणून आम्हाला याची काळी बाजू समजुन घ्यावी लागेल. आईपीएल सट्टेबाजीची ज्वाला देशातल्या गांव खेड्यांपर्यंत जाऊन पोहचली आहे. क्रिकेटच्या जुगारात एक कोट रुपये हातलेल्या इंजीनियरच्या पत्नीने आत्महत्या केल्याचे वाचुन प्रचंड अस्वस्थ झालोय. मी नुकताच महाराष्ट्र आणि तेलंगनाच्या सीमावर्ती भागात प्रचंड डोंगरदऱ्यात वसलेल्या भागातील काही गावामध्ये तब्बल 15 दिवस मुक्काम करून आलो. जिथे मोबाइल नेटवर्क नसते अशा भागातील बरीच तरण मुले रात्री थेट डोंगरमाथ्यावर जाऊन आईपीएलच्या सट्टेबाजीवर घामाच्या उलट्या करीत असल्याचे पाहिले. प्रचंड दुःख झाले. हा जुगार वैधर्म्यत कसा पोहचला, ऑनलाइन पैसे कसे लावायचे. झीम इलेक्शनवर टिम कशी बनवायची याचे ज्ञान यांना कुणी दिले असेल ही सगळी प्रश्न तर अनुत्तीर्ण राहिलीच. पण ही तरण पीढी एवढी प्राल्भ आहे तर देशाच्या अर्थव्यवस्थेबद्दल यांना काहीच का माहित

बहुजन सौरभ

नाही, वाढत्या बेरोजगारीबद्दल ही पीढी का अस्वस्थ होत नाही. जागतिक प्रस्नांचे बीज यांच्यापर्यंत का पोहचत नाही. रशिया यू के न युद्धावर ही पीढी का व्यक्त होत नाही. अशा एक ना अ ने क संशोधनाच्या विषयांने माझ्या मनात कात्वालकाव सुरू केलीय. आता प्रश्न उरतो भावनिकतेचा. माझ्या घरापासुन अगदी हाकेच्या अंतरावर आईसीसीच्या एका माजी अध्यक्षचे घर आहे. एकदा त्याच्या घरी जाण्याचाही योग आला. तिथून होकेच्या अंतरावर भारताचे प्रतिनिधीत्व केलेल्या एका मातबर क्रिकेटपटूचे घर आहे. माझ्या एका जवळच्या मित्राचे वडील भारतातल्या एका मोठ्या क्रिकेट असोसिएशनचे सदस्य होते. नागपूरत झालेल्या अनेक अंतराष्ट्रीय सामान्याच्या व्हीव्हीआयपी पारसेस त्या मित्राने मला दिल्या असतील पण मी जाणीवपूर्वक सामना पाहण्यास जाण्याचे टाळत आलोय. खेळवर प्रेम असणे यात काहीच वागणे नाही. पण खेळ्याच्या प्रमाणोटी आपल्या आयुष्याचा खेळ होणे हा अमादीच वेडेपणा आहे. नुकतीच आईपीएल स्पर्धा समाप्त झाली. आरसीबीने तब्बल 18 वर्षांनंतर आपले पहिले वहीले विजेतेपद पटकावले. परंतु तो आनंदोत्सव पहण्यासाठी मैदानात जात असताना 11 क्रिकेटप्रेमींचा मृत्यू होणे हे फार दुदैवी तर आहेच. किंबहुना आपल्या देशातील अधळ्या क्रिकेटप्रेमाला जगापुढे नागडे करणारा तो दिवस होता. आयुष्याला सामोरे जाताना भारतीय तरण एवढे भावनिक होत असतील तर देशाच्या भविष्यावरच प्रस्नचिन्ह उपस्थित होतात. आरसीबीचा संघ विजेतेपदासाठी 11 लोकांचा बळी मागत होता का? त्या 11 लोकांनी आरसीबीच्या 11 खेळडूंच्या शौर्य आणि समर्पणासाठी बलिदान दिले आहे का? त्याच्या कुटुंबाचे आणि त्यांच्यावर अवलंबून असलेल्या लोकांचे भविष्य काय?

सुद्धा दिसतात. या स्त्रिया आपली पोकळ डोकं तासन्तास देवापुढे पुण्य प्राप्तीसाठी आळखताना दिसतात. अशा प्रकारे दाम्भिकपणाचे दर्शन अनेक ठिकाणी आढळते. एक महाभाग असे मिळाले, धम्म प्रचारासाठी ते अगदी भिक्खू संघाबरोबर फिरत होते. गावोगाव जाऊन बुद्ध, धम्म आणि संघावर बोलत होते. त्यांच्या घरी जाण्याचा योग आला. घरी पाहिले तर धक्का बसला! हसावे की रडावे? हा प्रश्न निर्माण झाला. काय त्या व्यक्तीच्या घरात हॉलमध्ये मोठे बुद्धरूप होते; मात्र आतल्या खोलीत देवदेवतांची रांग लागलेली. त्यांच्या पत्नी ते सकाळी उठून कधी पूजाआराचं करतात? यांची मखलाशी करत होत्या. नेमके त्यावेळी ते गृहस्थ घरी नव्हते. तर अशा प्रकारे समाजपुढे जयभोम, जयबुद्ध असे सांग करून, असे महाभाग आपले डोकं या दगडांसमोर आदळताना दिसतात. अशा महाभागानी किमान स्वतःला बौद्ध तीर्थ म्हणू नये. तुम्ही जा पूर्वाश्रमीच्या ठिकाणी होतात, तिथे सुखी राह; परंतु असा दाम्भिकपणा, खोटराडेपणा करू नका! समाजाने अशा धूर्त कोल्हांना समाजात स्थान देऊ नये. डॉ. बाबासाहेबांनी अनुप्रवर्तन केले, तेव्हापासूनच खऱ्या अर्थाने आपण अंगारातून प्रकाशाकडे आलो; मात्र या अध्वंत रावांना या प्रकाशाकडून अंधाराकडे जर जायचे असेल तर त्यांना काय म्हणावे? आमचे बांधव इतरांचे सण साजरे करण्यात धन्यता मारत आहेत. विशेषतः दिवाळी, नवरात्रोत्सव!. याचा अर्थ डॉ. बाबासाहेबांनी 22 प्रतिज्ञा देऊनही, आम्ही जे डॉ. बाबासाहेबांनी सोडण्याला सांगितले ते परत स्वीकारत आहोत. भीतीपोटी ते बाजूला सारण्यास धजावत नाहीत. समाजावर असलेला हा पायड जाणीवपूर्वक दूर करावा लागेल. यासाठी धम्म बंधू-भागीनींनी ठिकठिकाणी शिबिरे घेऊन, धम्माची आचरण पद्धती समजून घेतली पाहिजे. आपली स्वतःची परंपरा निर्माण करायला हवी. मनुष्य

किशोर कासरे
मो. 8767425180

उत्सवव्रिय आहे. उत्सव हे मानवी संस्कृतीचे अविभाज्य भाग असतात. जगात सर्वच ठिकाणी उत्सवांना मानाचे स्थान असते. सण उत्सव हे त्या त्या धर्माशी, धर्म संस्कृतीशी एकरूप झालेले असतात. बौद्ध अनुयायांनी बौद्ध परंपरेतील सण-उत्सव सुरू करावेत. बौद्धांनी आपल्या मनातील विकृतात, नैराश्य झटकण्याचे सामर्थ्य दाखवावे. वैदिकांच्या बौद्धिक गुलामगिरीतून मुक्त होऊन, महानमनवाच्या क्रांतीच्या पावलावर पाऊल टाकले पाहिजे. तरच आपले हे वैचारिक आणि धार्मिक पर्यावरणीय प्रदूषण आम्ही दूर करू शकू. बुद्धाचा विचार हा विवेकावर, चिकित्सेवर, तर्कनिष्ठेवर, विज्ञान निष्ठेवर आणि जागृतीवर अवलंबून आहे. या मार्गांनेच सर्वांसाठी पुढील काळ हा उज्जल ठरू शकतो; म्हणून प्रत्येकाने जीवनाच्या प्रत्येक क्षेत्रात विवेकाची, चिकित्सेची आतिशबाजी करावी. बाहेरील लाखो दिवे पेटवण्यापेक्षा अंतरीचा, एक दीपक पेटवावा. ‘अत दीप भव’ हा तथागताचा संदेश आपले जीवन उज्ज्वल आहो. हा विश्वास स्वतःमध्ये निर्माण करावा. यातच खऱ्या अर्थाने प्रगती आहे. भारतीय संविधान प्रत्येक धर्माच्या अनुयायाला पूजा, अर्चना, वंदना करण्यास मनाई करत नाही; बौद्ध बांधवांनी आपल्या सण, उत्सवांच्या परंपरा निर्माण करायला. अन्य धर्मीयांचे सण साजरे करू नयेत. ज्या उत्सवांमधून महापुरुषांचे विचार पायदळी तुडवले जात असतील, असे सण उत्सव नाकारलेलेच बरे! तसेच महिला वगाने ही भोंदू, साधू, बावा, बापू यांच्या नादी न लागता विज्ञानाचा कास धरवाी. मी नीतिमत्ता सोडणार नाही, मी कोणत्याही आमिषाला बळी पडणार नाही, मी माझे जीवन चालवण्यासाठी ऐनैतिक मार्गांचा अवलंबन करणार नाही. तथागत गौतम बुद्ध, डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांच्या विचारांची सांगड घालून आचरण करेन अशी शपथ प्रत्येकाने घ्यावी. ■ ■

शिरस्त म्हणजेच श्रीमंती

शिरा हा शब्द एकदम साधा आहे व शिरास ही अंगी उतरविण्यासाठी साधपणाने जगण्याची व ती अमंलतात आणण्याची इच्छा नव्हे तर ‘प्रबळ ईच्छाशक्ती’ची गरज असते. कारण साधे राहणे व साधेपणाने जगणे हे काम सोपे नव्हतेर अत्यंत कठिण काम आहे व त्याचे निर्वाहन हे फक्त आणि फक्त काटेकरपणे शिरस्त पाळ्यारी व्यक्ती किंवा व्यक्तींचा समूहच करू शकतो. यासाठी शिरस्त पाळ्यारी व्यक्ती किंवा व्यक्तींचा समूह ही त्यांनी स्वतः ठरविलेल्या व स्विकारलेल्या नियम व अटी यांचे काटेकोरपणे

बहुजन सौरभ

(अपवाद वागळता 90 टक्के) पालन व सतत निर्वाहन करण्याचा निधारी संकल्प करून तदनुसार आपले वैयक्तिक व सार्वजनिक जीवन जगणे अनिवार्य असते. असे करणारी व्यक्ती मा ही ‘व्यष्टी’ संबोधल्या जाते व अशा समस्त व्यष्टींचा मिळून जो गर, समूह, संस्था किंवा संघटना बनते त्याला ‘समेष्टी’ संबोधल्या जाते. या विशिष्ट

धारण करत समोर येते ती सर्वप्रकारच्या मानवी अपेक्षा व गरजांची पूर्तता करण्यास निव्वळ सक्षमच नव्हतेर कटिबध्द असते. त्यामुळे ज्या ज्या व्यक्ती या समेष्टीरूपी संघटनेशी, संघटनेने घालून दिलेल्या अटी व नियम यांच्या पालनासाठी कटिबध्द असतात त्यांचाच फक्त ‘व्यष्टी’ संबोधल्या जाते. थोडक्यात जी व्यक्ती एखाद्या संघटनेच्या अटी व नियम यांचे काटेकोरपणे पालन करते अशाच व्यक्ती या आपल्या भोवती येथील अशाच व्यक्ती या अशाशयाचे जे वक्तव्य आहे त्यातच शिरितीचे प्रचंड फायदे दडलेले आहे. विशिष्ट उद्देश व त्या उद्देशाच्या परिपूरकतेसाठी पुढाकार घेणारे व्यष्टी (व्यक्ती नव्हे) व त्या व्यष्टीचे विशिष्ट उद्देश साध्य करण्यासाठी ज्या-ज्या व्यष्टी, त्या विशिष्ट उद्देशाच्या पूर्ततेसाठी सोबत येऊन संपर्क , समन्वय व सहकार्य यांचे निर्वाहन काटेकोरपणे करून जी ‘समेष्टी’ निर्माण करतात त्यालाच फौलादी संघटना/संस्था/समूह किंवा गट संबोधल्या जाते. या गटावर अन्य कोणत्याही मानसशास्त्रीय संकल्पना, कल्पना जसे

विनोद उलीपवार
9356249171.

संघटनेच्या अटी व नियम यांचे अधीन राहून त्याचे काटेकोरपणे पालन करते अशाच व्यक्ती या आपल्या भोवती येथील अशाच व्यक्ती या अशाशयाचे जे वक्तव्य आहे त्यातच शिरितीचे प्रचंड फायदे दडलेले आहे. विशिष्ट उद्देश व त्या उद्देशाच्या परिपूरकतेसाठी पुढाकार घेणारे व्यष्टी (व्यक्ती नव्हे) व त्या व्यष्टीचे विशिष्ट उद्देश साध्य करण्यासाठी ज्या-ज्या व्यष्टी, त्या विशिष्ट उद्देशाच्या पूर्ततेसाठी सोबत येऊन संपर्क , समन्वय व सहकार्य यांचे निर्वाहन काटेकोरपणे करून जी ‘समेष्टी’ निर्माण करतात त्यालाच फौलादी संघटना/संस्था/समूह किंवा गट संबोधल्या जाते. या गटावर अन्य कोणत्याही मानसशास्त्रीय संकल्पना, कल्पना जसे

आपमतलबी

अनंतायन

का

ही काही गोष्टीकडे दुर्लक्ष करण्यात आलेले रिट असते. उदाहरणार्थ असे काही प्रश्न असतात की ज्याची उत्तरे आपल्याला मिळत नाहीत. कधी कधी मनात हा प्रश्न निर्माण होतो की, ज्या व्यक्ती आपली किंमत करत नाहीत तसेच संकटकाळी दूर पळतात. जे केवळ स्वार्थासाठी आपल्या सोबत असतात. हे असे का खरे?

समाजात अनेक प्रकारच्या विचारांचे लोक आहेत. त्यांचे कितीतरी अनुभव अनेकांनी कथन केलेले आहेत. सर्वजणांची विचारसरणी एकसारकी नसते. अशाच काही विचारांच्या मंडळीबाबत सांगायचे झाले तर यापुढे पाठ फिरवणारी किंवा सरसद्यासारखे सगळे बदलणारे महभाग जागोजागी आढळतात. म्हणूनच म्हणतात माणसाची नियत कधी बदलेल याचा काहीही नेम नसतो. माणसाएवढे वेगाने कुणीही बदलत नाही. राजकुलट प्राण्यांना मारण्यात केली तरी ते सायसंगत सोडत नाहीत. पण माणसावर जिव ओवाळून टाकला तरी ते स्वार्थासाठी कधी बेईमानी करतील याचा नेम नसतो. एकमूची रुद्राक्ष अन्न माणूस मिळणे फार अवघड आहे. एखाद्याला कितीही मदत केली तरी काळी बदलेल याचा त्याचा विस्म पडतो. पण जर चुकून मदत केली नाही तर हे गोष्ट तो आयुष्यभर विसरू शकत नाही. स्वार्थी माणूस आपल्या गरजेप्रमाणे समोरच्याचा वापर करीत असतो. पण साधीसरळ व्यक्ती विचारी या भ्रमात राहते की, ही व्यक्ती आपल्यावर प्रेम करते. आपण त्याला आवडतो. पुढे हिच गोष्ट त्रासदायक ठरते. म्हणून सावधानी बाळगावी लागते.

लोग सग रस्ते का, अब मन नहीं बनाते वो घर तो बनाते हैं, पर आगन नहीं बनाते.

कुणी स्तुती केली तर लगेच हळूहळू जावू नये. कारण बरेचदा या स्तुतीच्या पुलावावून स्वार्थाची नदी वाहत असते. असे कितीतरी अनुभव आपल्याला देतात. जसे समोरची व्यक्ती आपल्याला समजून देत नाही. म्हणून या गोष्टीचा ताण घेता कामा नये. कारण चांगली माणसं अजून पुस्तके फार कमी लोकांना समजतात. जर कुणी आपला अपमान केला तर त्याचा बदला लढाई करून न घेता त्याच्यापेक्षा अधिक सहिष्णू होऊन घेता. अशा लोकांचा तिरस्कार करून त्याची किंमत न वाढवता त्यांना माफ करून त्याला शरमेने मान घाली घालायला भाग पडता येते. आपणदेटीतील सर्व काड्या एकसारख्याच दिसतात पण काही काड्या समईची ज्योत देवतात तर काही काड्या उरं देवतात. ■■

त्याग आणि बलीदानाचा सण

ई

द-उल-अजहा किंवा बलिदानाची ईद हा एक मुस्लिम सण आहे. हा सण जगभर साजरा केला जातो. या दिवशी कुराणमधील बळीची घटना साजरी केली जाते. याच दिवशी अल्लाखा आज्ञेचे पालन करण्यासाठी पैगंबर इब्राहिमांनी आपला मुलगा इस्माईलचा बळी देण्याच्या इच्छेचा सन्मान केला. इब्राहिम आपल्या मुलाचे बलिदान देत होते. तथापि, अल्लाहने त्यांना एक कोकरू प्रदान केले. जो त्यांनी त्यांच्या मुलाच्या जागी बळी द्यायचे होता कारण त्यांनी अल्लाहच्या नावाने स्वतःच्या मुलाचे बलिदान देण्याची इच्छा दर्शविली होती. या हस्तक्षेपाच्या स्मरणार्थ प्रार्थनांचा विधीपूर्वक बळी दिला जातो. त्यांच्या मांसाचा काही भाग प्राणी अर्पण करणारे कुटुंब वापरतात, तर उर्वरित मांस गरीब आणि गरजूंना वाटले जाते. मिठाई आणि भेटवस्तू दिल्या जातात, लहान मुलांना भेटवस्तू किंवा भेसे दिले जातात आणि विस्तारित कुटुंबातील सदस्यांना भेट दिली जाते आणि त्यांचे स्वागत केले जाते. या दिवसाला कधीकधी महान ईद देखील म्हटले जाते. हा सण कुर्बानीचा सण किंवा पवित्र हज यात्रेचा सण म्हणूनही ओळखला जातो. बलिदानाचा सण हिजरीच्या शेवटच्या महिन्यात, झु-अल-हज मध्ये साजरा केला जातो. जगभरातील मुस्लिम या महिन्यात सौदी अरेबियातील मक्का येथे एकत्र येऊन हज साजरा करतात. या दिवशी ईद-उल-अजहाही साजरी केली जाते. खरे तर हा हजचा एक भाग आणि मुस्लिमांच्या भावनांचा दिवस आहे. जगभरातील मुस्लिमांचा एक गट मक्का येथे हज करतो, जो उर्वरित मुस्लिमांसाठी आंतरराष्ट्रीय भावनांचा दिवस बनतो. ईद-उल-अजहा या शब्दिक अर्थ त्यागाची ईद आहे, या दिवशी एखाद्या प्राण्याचा बळी देणे हा एक प्रकारचा प्रतिक्रामक बलिदान आहे. हज आणि त्याच्याशी संबंधित विधी हजरत इब्राहिम आणि त्यांच्या कुटुंबाने केलेल्या कार्याची प्रतिक्रामक

पुनरावृत्ती आहे. हजरत इब्राहिम यांच्या कुटुंबात त्यांची पत्नी हाजरा आणि मुलगा इस्माईल यांचा समावेश होता. असे मानले जाते की हजरत इब्राहिमला एक स्वप्न पडले होते ज्यात ते आपला मुलगा इस्माईलचा बळी देत होते, हजरत इब्राहिम आपल्या दहा वर्षांच्या मुलगा इस्माईलला देवाच्या मार्गावर बलिदान देण्यासाठी निघाले. देवाने त्याच्या देवदूतांना पाठवून इस्माईल ऐवजी एका प्राण्याचा बळी देण्यास सांगितले, असा उल्लेख पुस्तकांमध्ये आहे. वास्तविक इब्राहिमकडून मागितलेला खरा त्याग हा त्याचाच होता, तो म्हणजे स्वतःला विसरून जा, म्हणजे आपले सुख-सुविधा विसरून स्वतःला मानवतेच्या सेवेत पूर्णपणे झोकून द्या. मग त्यांनी आपला मुलगा इस्माईल आणि आई हाजरा यांना मक्केत स्थायिक करण्याचा निर्णय घेतला. पण मक्का त्याकाळी वाळवंट होता.त्यांना मक्केत स्थायिक केल्यानंतर ते स्वतः मानवसेवेसाठी बाहेर पडले. अशाप्रकारे वाळवंटात स्थायिक होणे हा त्याचा आणि त्याच्या संपूर्ण कुटुंबाचा त्याग होता. इस्माईल मोठा झाल्यावर एका काफिला तिथून निघून गेला आणि इस्माईलचा त्या काफिल्यातील एका तरुणीशी विवाह झाला, त्यानंतर वंश सुरू झाला. ज्यांना इतिहासात इस्माईल किंवा वानू इस्माईल म्हणून ओळखले जाते. हजरत मुहम्मद साहेब यांचा जन्म याच घराण्यात झाला. ईद-उल-अजहाचे दोन संदेश आहेत, पहिला - कुटुंबातील ज्येष्ठ सदस्याने स्वार्थाच्या पलीकडे जाऊन मानवी उन्नतीसाठी स्वतःला गुंतवून घेतले पाहिजे. ईद-उल-अजहा एका लहान कुटुंबात कसा नवीन अध्याय लिहिला गेला याची आठवण करून देतो. या दिवशी मशिदींमध्ये मोठ्या संख्येने मुस्लिम एकत्र येतात. लाखो मुस्लिम पांढरे कुर्ता घालून ईदगाह किंवा मोठ्या मशिदीत

ईद-उल-अजहा

बहुजन सौरभ

ईदची नमाज अदा करतानाचे दृश्य खूप आनंददायी असते. नमाज अदा केल्यानंतर उंट, बकरी, खेचर, मेंढ्या इत्यादी चार पायांच्या प्राण्यांची कुर्बानी दिली जाते. या दिवशी मुस्लिम त्यांचे नवीन किंवा आवडते कपडे घालतात. महिला शॉर्टस्केड कुकीजसह विशेष पदार्थ बनवतात. त्या कुटुंब आणि मित्रांसोबत एकत्र येतात. या दिवशी ईदची नमाज एकत्रितपणे अदा केली जाते. नमाज जमवण्यात महिलांचा सहभाग समुदायानुसार वेगवेगळा असतो. यात दोन भाग असतात, पहिल्या भागामध्ये सात तकबीर तर दुसऱ्या भागामध्ये पाच तकबीर असतात. शिथा मुस्लिमांसाठी, सल्लात अल-ईद पाच दैनंदिन प्रार्थनेपेक्षा वेगळी असते. कारण दोन्ही ईदच्या नमाजांसाठी इश्ना किंवा इकामा स्पष्टपणे केला जात नाही. नमाजानंतर इमाम उपदेश देतात. नमाज आणि उपदेशांच्या शेवटी, मुस्लिम एकमेकांना मिठी मारून 'ईद मुबारक' म्हणत शुभेच्छा देत भेटवस्तूंची देवाणघेवाण करतात. अनेक मुस्लिम याप्रसंगी त्यांच्या गैरमुस्लिम मित्रांना, शेजारी, सहकारी आणि वर्गमित्रांना त्यांच्या ईद उत्सवात आमंत्रित करतात. जेणेकरून त्यांना

रॉयल चॅलेंजर्स बंगळूरु अर्थात आरसीबी संघाने अठरा वर्षांत पहिल्यांदाच आयपीएलचा करंडक जंघावल्यानंतर देशभर सुरू झालेल्या जल्लोषाचे 24 तासाच्या आत शोकसागरात रूपांतर झाले. आरसीबीचा संघ पहिल्यांदाच आयपीएल विजेता ठरल्यानंतर त्या संघाचे स्वागत आणि अभिनंदन करण्यासाठी बंगळूरूच्या चिन्नास्वमी स्टेडियमवर मोठा समारंभ आयोजित करण्यात आला. अर्थात आपला संघ विजेता ठरल्यानंतर अशा प्रकारचा स्वागत समारंभ आयोजित करण्याची ही पहिली वेळ नाही. याआधीही असे अनेक स्वागत समारंभ आयोजित करण्यात आले होते. मात्र या स्वागत समारंभादरम्यान जी चेंगराचेंगरी होऊन दुर्घटना घडली.

त ही दुर्घटना याआधी कधीही घडली नाही. या दुर्घटनेत 11 निष्णात क्रिकेट चाहत्यांना आपला जीव गमवावा लागला, तर 30 हून अधिक क्रिकेट चाहते गंभीर जखमी झाले. या दुर्घटनेनंतर बंगळूरूमध्येच नाही तर संपूर्ण क्रिकेट विश्वात शोककळा पसरली. मन हेलावून टाकणाऱ्या या दुर्घटनेनंतर अनेक प्रश्न उपस्थित झाले. मंगळवारी मध्यरात्री आयपीएलचा अंतिम सामना पार पळल्यानंतर 24 तासांच्या आत असा समारंभ घेण्याची गरज होती का? हा समारंभ आयोजित करताना आयोजकांनी पुरेशी तयारी केली होती का? अवघ्या 24 तासांच्या आत इतक्या मोठ्या समारंभ आयोजित करताना आयोजकांनी प्रशासनाही पोलिसांशी चर्चा केली होती का? हा समारंभ चिन्नास्वमी स्टेडियमवर आयोजित करण्यात आला. या स्टेडियमची क्षमता 35 ते 40 हजार इतकी आहे. प्रत्यक्षात या समारंभासाठी

जल्लोषाचे रूपांतर शोकसागरात !

त्याच्या दहा पट म्हणजे अडीच ते तीन लाख क्रिकेट चाहते जमा झाले. या समारंभात अपेक्षेपेक्षा अधिक चाहते जमा होतिले असा अंदाज आयोजकांना आला नाही का? आला असेल तर मग त्यांनी त्यांना नियंत्रित करण्यासाठी काय उपाययोजना केल्या? गर्दी नियंत्रित करण्यासाठी पुरेशे पोलिस बळ होते का? हा समारंभ म्हणजे केवळ इव्हेंट होता का? या समारंभाच्या आडून राजकीय स्वार्थ साधला जाणार होता का? आणि सगळ्यात शेवटचा आणि महत्वाचा प्रश्न या दुर्घटनेत ज्या निष्णात 11 क्रिकेट चाहत्यांचा बळी गेला त्याला जबाबदार कोण? आयोजक, कर्नाटक सरकार की स्वतःचा जीव धोक्यात घालणारे अतिउत्साही क्रिकेट चाहते? आता या दुर्घटनेची चौकशी करण्यासाठी एखादा आयोग नेमला जाईल. या आयोगाला या दुर्घटनेची चौकशी करण्यासाठी काही महिन्यांचा अवधी दिला जाईल. तोवर मृतांच्या आणि जखमींच्या कुटुंबियांना काही लाखांची भरपाई दिली जाईल. राजकारणी नेहमीप्रमाणे एकमेकांवर आरोप प्रत्यारोप करून राजकीय पोळी भाजून घेतील. मग मूळ प्रश्न तसाच बाजूला राहील त्यावर कोणीही बोलणार नाही. मुख्यत दुर्घटना घडून गेल्यावर त्याची चौकशी करण्यापेक्षा दुर्घटना घडूच नये यासाठी

प्रयत्न व्हायला हवेत. आपण आजही गर्दीचे व्यवस्थापन करण्यात कमी पडतो हे मान्यच करावे लागेल. क्षमतेपेक्षा अधिक गर्दी उसळली की त्याचे नियंत्रण करण्यात प्रशासन अपयशी ठरते हे याआधीही अनेकदा सिद्ध झाले आहे. गर्दीचे व्यवस्थापन करण्यात आपण कमी का पडतो? याचा प्रशासनाने अभ्यास करावा. परदेशात गर्दीचे व्यवस्थापन कशा प्रकारे केले जाते याचा अभ्यास करण्यासाठी शासनाने अधिकार्यांना परदेशात पाठवावे. भारतीय लोक उत्सव प्रिय आहेत. विशेषतः तरुणांना उत्सवात सहभागी होण्याची फार हैस असते. याच हैसेतून गर्दी वाढत जाते आणि अशी दुर्घटना घडते. नागरिकांनी आपल्या उत्साहाला आवर घालण्याची नितांत गरज आहे. आपल्या जिवोपेक्षा मोठे काहीही नाही हे सर्वांनी लक्षात घ्यावे. अतिउत्साह जीवावर बेतू शकतो. याचे भान नागरिकांनी ठेवावे. असे

मान जर नागरिकांनी ठेवले आणि प्रशासनाने गर्दीचे व्यवस्थापन चांगल्या प्रकारे केले तर अशा दुर्घटना घडणार नाहीत आणि त्यात निष्णात नागरिकांचा बळी जाणार नाही. आता झाले ते झाले पण किमान याखुदे तरी अशा दुर्घटना घडणार नाहीत याची जबाबदारी प्रशासनाने घ्यावी. या दुर्घटनेत जीव गमवलेल्या 11 क्रिकेट चाहत्यांना भावपूर्ण श्रद्धांजली ! ■■

प्रयाम ठाणेदार, पुणे 9922546295

भारतीय नारी झोपडीतील असो वा राजवाड्यातील, तिचे भाग्य हे फार वेगळे असते. आपल्या देशात जिथे स्त्रीला माता, भगिनी अगदी देवासमान पुजण्याची भाषा केली जाते, तिथेच अक्षरशः शेकडो, हजारो घरांमध्ये हीच स्त्री उंबरठ्याच्या बाहेरही पडू शकत नाही. पडलीच तर वाटेवर काचा असतात. एकीकडे कर्तृत्वाच्या भराऱ्या घेणाऱ्या महिलांची उदाहरणे झळकत असतात आणि दुसरीकडे त्याच देशात कोळपून गेलेल्या लाखो महिलांकडे कुणाचे लक्षही नसते. महिलांच्या बाबतीत हे जळजळीत वास्तव आहे. तसे पाहता स्त्रीया नैसर्गिकरीत्या जरा जास्त भावनिक असतात.

प ण इतक्या भूमिका बजावत असतानाही किती समतोल ठेवावा तिने. तिच्या भावना कोणी समजून घेऊच नये का? हे सुद्धा तिचे एक अदृश्य बळच नव्हे काय? ती स्वतःच्या भावना सांभाळून इतरांच्याही भावनांचा आदर करते. कारण तिच्या प्रत्येक निर्णयात आणि नात्यात सकारात्मक बदल घडवून आणू शकते. नात्यांच्या यशासाठी खूप महत्त्वाचे ठरते ते. समजा कुटुंबात सततचे वाद, भांडणे, मुले, नवरा, सासू-सासरे ही नाती सांभाळताना तिची भावनिक समज ठीक नसली तर, सारे घरच विस्कळीत होईल. ती स्वतःच स्वतःच्या भावना सांभाळून वादविवाद, भांडणा ऐवजी शांतपणे, समजुतदारपणे निर्णय घेण्याची क्षमता ठेवते. गोंधळातही स्वतः शांत राहून इतरांना आधार देते. जुने झालेल्या गोष्टी मनात न ठेवता इतरांना माफ करण्याची क्षमताही तिच्यातच आहे. ती स्वतःचे आत्मनिरिक्षण करून, स्वतःचा विचार न करता, स्वतःला दुसऱ्याचा जागी ठेवून सारासार विचार करते. संवादांमध्ये सकारात्मकता ठेवते 'तुम्ही माझे कधीच ऐकत

मंदाकिनी काकडे, मो.860000 17963

सकारात्मक संवाद साधून मार्ग काढते. तिची भावनिक समज आणि बुद्धिमत्ता सौर्यासाठी एक जीवन कौशल्य आहे. असे म्हटले तरी चुकीचे ठरणार नाही. कारण ती फक्त घर सांभाळत नसते तर संपूर्ण कुटुंबाच्या भावनिक गरजाही सांभाळणे ती तिची जबाबदारी समजते. जग कितीही बदलले, शिक्षण, कौशल्य, तांत्रिक ज्ञान यांचे महत्त्व कितीही वाढले, परंतु भावनिक बुद्धिमत्ता जिच्याकडे आहे, तीच घराची खरी शांती, प्रेम आणि एकजुट, तिच्या समजुतदार पणावर उभी असते. तिच्या भावना ओळखून समोरच्यानेही तिचे भरलेले डोळे

इस्लाम आणि मुस्लिम संस्कृतीची चांगली ओळख करून दिली जाते. इस्लामिक मान्यतेनुसार, बकरी ईदची नमाज ही दोन रक़ातची नमाज आहे, जी अजान आणि इकमतशिवाय जमावाने अदा केली जाते. या नमाजात अधिक तकबीर आहेत, सहसा पहिल्या रक़ातमध्ये 6 आणि दुसऱ्या रक़ातमध्ये 5, जरी वेगवेगळ्या इस्लामिक पंथांमध्ये ही संख्या थोडी वेगळी असू शकते. नमाजानंतर इमाम प्रवचन देतो, जे एकेणे सुन्नत मानले जाते. मुस्लिमांना या दिवशी चांगले कपडे घालण्याचा, सुगंधी अत्तर लावण्याचा आणि मोकळ्या मैदानात किंवा मोठ्या मेळव्यात नमाज अदा करण्याचा सल्ला दिला जातो. ईद-उल-अजहा दरम्यान लोकांना मांस वाचणे, ईदच्या पहिल्या दिवशी ईदच्या नमाजपूर्वी आणि ईदच्या तीन दिवसांत नमाजानंतर तकबीर म्हणणे हे या महत्त्वाच्या इस्लामिक सणाचे आवश्यक भाग मानले जातात. ईदगाह किंवा मशीद नावाच्या खुल्या वकफ मैदानावर मोठ्या मेळव्यात ईदची नमाज अदा करण्यासाठी पुरुष, महिला आणि मुले यांनी त्यांचे उत्तम कपडे परिधान करावेत अशी अपेक्षा असते. ज्यांना परवडणारे श्रीमंत मुस्लिम त्यांचे सर्वोत्तम जेवणात पाळीव प्राणी, सहसा गाय, कुर्बानी देऊ शकतात, परंतु प्रदेशानुसार उंट, बकरी किंवा मेंढी, इब्राहीमच्या एकुलत्या एका मुलाची बलिदान देण्याच्या इच्छेचे प्रतीक म्हणून. बलिदान दिले जाणारे प्राणी ज्य़ाला अधिया म्हणतात, ज्य़ाला परिश्रम-अरबी शब्द कुर्बानी देखील म्हणतात. विशिष्ट वय आणि गुणवत्तेचे मानक पूर्ण करावे लागतात. अन्यथा तो प्राणी अस्वीकार्य बलिदान मानला जातो. एकट्या पाकिस्तानमध्ये 2.0 अब्ज अमेरिकन डॉलरपेक्षा जास्त किंमतीचे अंदाजे दहा दशलक्ष प्राणी ईदच्या दिवशी बलिदान दिले जातात. बलिदान दिलेल्या प्राण्याचे मांस तीन भागांमध्ये विभागणे पसंत केले जाते. एक तृतीयांश कुटुंबात अस्वादिष्ट राहते आणि एक तृतीयांश नातेवाईक, मित्र आणि शेजाऱ्यांना दिले जाते आणि उर्वरित एक तृतीयांश गरीब आणि गरजूंना दिले जाते. आज या प्रसंगी सर्व मुस्लिम बंधू आणि भगिनींना ईद-उल-अजहाच्या हार्दिक शुभेच्छा ! ■■

भावनिक बुद्धिमत्ता

नाही याऐवजी आपण थोडे शांतपणे बसून बोलूया का?' असा

चहा पण त्या मागच्या भावना बरंच काही सांगून गेल्या. अशा प्रकारे एकमेकांच्या भावना ओळखल्या की जीवनाची दिशा बदलते. मग चुक काय बरोबर काय याचा जास्त विचार होत नाही. खरे तर भावना ओळखायला मन शुद्ध आणि मोकळे असावे लागते. नाहीतर मग जुनी लोक म्हणतात तसे 'पदरी पडले पावन झाले' या म्हणीप्रमाणे संसाराचा गाडा हाकलत राहणे म्हणजे जीवन जगणे नव्हे. भावना जपल्या की त्याच

भावना आपलेपणाची शिकवण देऊन जाते. म्हणूनच नात्यांमध्ये ह्या भावना जपण्यासाठी प्रयत्नशील असूया. ■■

वाचकांचे विचारपिठ

बहुजन सौरभ

मासिक पाळी आणि अंधश्रद्धा

आ

ज आपण एकविसाव्या शतकात सोशल मीडियाच्या आभासी जगात जागतिकीयताच्या वेगात जगतो. परंतु आजही मासिक पाळीविषयी समाजाजमध्ये अनेक गैरसमज आहेत. अजूनही एका मुलीला, एका स्त्रीला मासिक पाळी आली की घरात कुजबुज होते. आवाज दबवले जातात. वयात आलेल्या प्रत्येक मुलीला महिन्याला मासिक पाळी येते. मासिक पाळी ही स्त्रियांच्या जीवनातील एक नैसर्गिक प्रक्रिया आहे. परंतु समाजामध्ये मासिक पाळीविषयी अनेक गैरसमज आणि अंधश्रद्धा आहेत. आजही काही घरामध्ये पाळी आलेल्या स्त्रीचा विटाळ मानला जातो. तिला चार दिवस घराच्या बाहेर ठेवले जाते. तिचा तिरस्कार केला जातो. एक स्त्रीच दुसऱ्या स्त्रीची वेदना समजून घेत नाही. पुरुष मंडळी तर याविषयी बोलायलाच टाळतात. एकीकडे स्त्रीला लक्ष्मीचे रूप मानून पुजले जाते आणि पाळीमध्ये तिचा तिरस्कार करून विटाळ मानतात. ही कुटुंबी मानसिकता आहे. आजही बऱ्याच धर्मांमध्ये स्त्रिला मासिक पाळीच्या काळात अपवित्र मानले जाते. मंदिरामध्ये प्रवेश दिला जात नाही. आधुनिक काळातही मासिक पाळी संदर्भात समाजात इतकी अंधश्रद्धा का आहे, याचा विविध बऱ्याच धर्मांमध्ये विचार होणे आवश्यक आहे. दुसरीकडे आपण म्हणतो की, आजची स्त्री पुरुषाच्या बरोबरीने काम करते आहे. दोघांमध्ये कोणताही भेदभाव नाही. खरच एक स्त्री म्हणून तिला पुरुषाएवढे अधिकारी आहेत का? संविधानाने स्त्रीला समानतेचा अधिकार दिला असला तरीपण समाजामध्ये तिला आजही दुय्यम वागणूक दिली जाते. माणूस शिक्षणाने शिक्षित झाले असले तरी जुन्या रूढी, अंधश्रद्धा पाळून विचाराने मार्गसिक गुलामात आहेत यावरून सिद्ध होते. बायबलमधील स्त्रिया यांच्या पाळीच्या काळात एकत्र येतात. बोलतात, हसतात, एकमेकींची काळजी घेतात. कारण त्यांच्यासाठी ती विश्रांतीची वेळ असते.हे चित्रण आपल्याला शिकवून जातं की पाळी म्हणजे अडथळा नव्हे तर स्त्रीची विश्रांतीची वेळ आहे. एका पाकानेच मुलीला पहिल्यांदा पाळी आली म्हणून ती केक कापून साजरी केली. त्यांच्याकडून शिकायला पाहिजे. शाळांमध्ये मुलींना पाळी ही लाज नव्हे तर सन्मान असतो. हे शिकवायला हवे. मासिक पाळी ही प्रत्येक स्त्रीला मातृत्वासाठी मिळालेला एक वरदान आहे. हे सांगितले पाहिजे. तेव्हा एक स्त्री, एक मुलगी स्वतःला कमी न समजता सक्षम आणि सुंदर समजेल. ■■

